

ภาคผนวก

ผนวก ก

นิยามศัพท์

การเลี้ยงสัตว์น้ำ หมายถึง การทำให้สัตว์น้ำมีการเจริญเติบโต เพิ่มขนาดน้ำหนักให้ได้ตามเป้าหมาย

การเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ หมายถึง การขยายพันธุ์เพิ่มจำนวนสัตว์น้ำตามวัตถุประสงค์

ความสำคัญด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

1. เป็นอาหาร
2. เป็นสินค้า
3. เป็นสัตว์เลี้ยงช่วยกำจัดแมลงและวัชพืช
4. ช่วยกำจัดของเสียและสิ่งปฏิกูล
5. เป็นเกมกีฬา
6. เป็นวัสดุตัวอย่างในการศึกษา

นิยามของคำว่าสัตว์น้ำ

- 1) สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำ : ปลา กุ้ง หอย
- 2) มีวงจรชีวิตอยู่ในน้ำ : กบ งู จระเข้ แมลง
- 3) อาศัยอยู่ในบริเวณน้ำทั่วถึง : เต่า ตะพาบน้ำ
- 4) รวมทั้งไข่ของสัตว์น้ำ : ไข่เต่า ไข่ปลา
- 5) สัตว์น้ำจำพวกเลี้ยงลูกด้วยน้ำนม : พยูน ปลาวาฬ
- 6) ซากหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของสัตว์น้ำ : หูลาม

ปลาสวยงาม (Ornamental Fish) คือ ปลาที่นิยมเลี้ยงในตู้กระจกหรือบ่อ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประดับตกแต่งสถานที่หรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ มักมีรูปร่างหรือสีสันสวยงาม มีทั้งปลาน้ำจืด น้ำกร่อย และปลาทะเล แต่ที่มีการเพาะเลี้ยงหรือซื้อขายกันมากเป็นปลาชนิดน้ำจืด

ปลาออกลูกเป็นตัว (Livebearers) คือ กลุ่มปลาที่ออกลูกเป็นตัวโดยไข่ที่อยู่ในท้องของตัวเมียที่ได้รับการปฏิสนธิ (Fertilization) กับเชื้อตัวผู้ (Spermatozoa) แล้วเจริญและพัฒนา

อยู่ในรังไข่ประมาณ 6 สัปดาห์ จึงฟักออกเป็นตัวหลุดออกจากท้องแม่ปลา สามารถว่ายน้ำเป็นอิสระและมีอวัยวะทุกอย่างสมบูรณ์เหมือนปลาเต็มวัย กลุ่มปลาออกลูกเป็นตัวนับเป็นกลุ่มปลาที่มีความน่าสนใจมากที่สุดในการเพาะเลี้ยงเพื่อการค้า เนื่องจากมีสีสันสวยงามและมีความหลากหลายของสายพันธุ์ ทั้งยังสามารถแพร่พันธุ์ได้ง่ายและรวดเร็ว

ปลาออกลูกเป็นตัวชอบอยู่ในแหล่งน้ำที่ไม่ลึกนักถูกจัดเป็นปลาผิวน้ำ พบทั่วไปตามแหล่งน้ำไหล แม่น้ำสายเล็ก ๆ หรือในแหล่งน้ำนิ่ง ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - สิงหาคม จะเป็นช่วงที่สามารถรวบรวมปลาออกลูกเป็นตัวจากแหล่งน้ำธรรมชาติได้มากที่สุด

ผนวก ข

ภาพถ่ายตัวอย่างโรงงานส่งออกปลาสวยงาม P&P AQUARIUM WORLD TRADING CO.,LTD

ภูมิทัศน์ภายในโรงงาน

โรงเรือนเพาะเลี้ยงภายในมีตู้กระจกเพื่อใช้ในการเลี้ยงปลา

บรรจุภัณฑ์ที่ใช้ใส่ปลาก่อนส่งออก

ขั้นตอนการบรรจุปลาใส่ถุงพลาสติกและกล่องโฟมเพื่อเตรียมส่งออก

รถที่ใช้ส่งปลาไปยังสนามบินเพื่อขนส่งต่อไป

ผนวก ค

ชื่อทางวิทยาศาสตร์ปลาสวยงาม

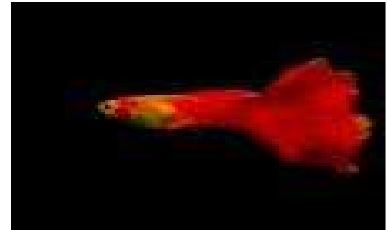
ชื่อทางวิทยาศาสตร์ปลาสวยงามส่งออก

ชื่อไทย ปลากัด
ชื่อวิทยาศาสตร์ Betta
spendens
ชื่อสามัญ Betta

ชื่อไทย ปลาหมอ
ชื่อวิทยาศาสตร์ Botia sp.
ชื่อสามัญ red tail botia

ชื่อไทย ปลาหางนกยูง
ชื่อวิทยาศาสตร์ Poecilia
reculata
ชื่อสามัญ Guppy

ชื่อไทย ปลาน้ำผึ้ง
ชื่อวิทยาศาสตร์
Gyrinocheilus aymonieri
ชื่อสามัญ Siamese
gyrinocellid

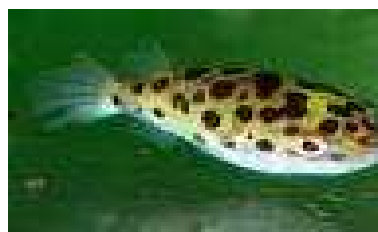
ชื่อไทย ปลาตะเพียนทอง
ชื่อวิทยาศาสตร์ Barbodes
altus
ชื่อสามัญ Red-tail tinfoil
barb

ชื่อไทย ปลาแรด
ชื่อวิทยาศาสตร์
Osphronemus gouramy
ชื่อสามัญ Giant gourami

ชื่อไทย ปลาสอด
ชื่อวิทยาศาสตร์ Poecilia
velifera
ชื่อสามัญ Platy

ชื่อไทย ปลาปักเป้า
ชื่อวิทยาศาสตร์ Tetraodon
nigroviridis
ชื่อสามัญ Blowfish

ชื่อไทย ปลาหางไหม้
ชื่อวิทยาศาสตร์
Balantiocheilus melanopterus
ชื่อสามัญ Silver shark

ชื่อไทย ปลาออสการ์
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Astronotus ocellatus*
ชื่อสามัญ oscar velvet cichlid

ชื่อไทย ปลาซ่อนสี
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Channa striatus*
ชื่อสามัญ Striped snake-head fish

ชื่อไทย ปลาแป้นสี
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Parambassis ranga*
ชื่อสามัญ

ชื่อไทย ปลาเลื้อยพ่นน้ำ
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Toxotes jaculator*
ชื่อสามัญ Common archer fish

ชื่อไทย ปลาพลวง
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Tor douronensis*
ชื่อสามัญ Slender carp

ชื่อไทย ปลาน้ำหมึก
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Barilius pulchellus*
ชื่อสามัญ Strcam berilius

ชื่อไทย ปลากทราย
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Chitala ornata*
ชื่อสามัญ Spotted featherback

ชื่อไทย ปลาเทพา
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Pangasius sanitwongsei*
ชื่อสามัญ Chao phraya giant catfish

ชื่อไทย ปลากระทิง
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Mastacembelus armatus*
ชื่อสามัญ Armed spiny eel

ชื่อทางวิทยาศาสตร์ปลาสวยงามนำเข้า

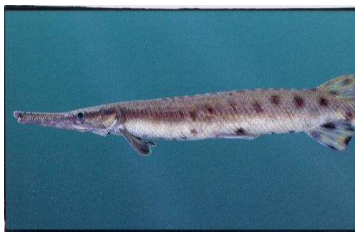
ชื่อไทย ปลาหมูนินโด
ชื่อวิทยาศาสตร์ Botia
macracantha
ชื่อสามัญ clown loach

ชื่อไทย ปลานีออน
ชื่อวิทยาศาสตร์ Cheirodon
innesi
ชื่อสามัญ neon tetra

ชื่อไทย ปลากระดี่แคระ
ชื่อวิทยาศาสตร์ colisa lalia
ชื่อสามัญ dwarf gouramy

ชื่อไทย ปลาจระเข้ฟอริต้า
(การ์)
ชื่อวิทยาศาสตร์
Episosteus oculatus
ชื่อสามัญ spotted gar

ชื่อไทย ปลาปีเซีย(มังกรแก้ว
เขา)
ชื่อวิทยาศาสตร์ Polypterus
senegalus
ชื่อสามัญ Bichir

ชื่อไทย ปลาม้าลาย
ชื่อวิทยาศาสตร์ Brachydanio
rerio
ชื่อสามัญ danio zebra

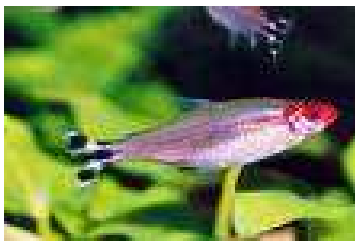
ชื่อไทย ปลาเสือมุกจอบ
ชื่อวิทยาศาสตร์
Pseudoplatystoma
fasciatum
ชื่อสามัญ Tiger shovel

ชื่อไทย ปลาชีวน้ำแดง
ชื่อวิทยาศาสตร์ Petitella
georgiae
ชื่อสามัญ Red nose tetra

ชื่อไทย ปลากระดี่มุก
ชื่อวิทยาศาสตร์ Trichogaster
leeri
ชื่อสามัญ Pearl gorami nose

ชื่อไทย แรมมีไนต์เตตรา
ชื่อวิทยาศาสตร์

Hemigrammus bleheri

ชื่อสามัญ Rummy nose
tetra

ชื่อไทย เสือสุมาตรา
ชื่อวิทยาศาสตร์ Puntius

tetrazona

ชื่อสามัญ Tiger barb

ชื่อไทย ปลานกแก้ว
ชื่อวิทยาศาสตร์ Cichlasoma

sp.

ชื่อสามัญ Red Parrot

ชื่อไทย ปลาแบล็คโกส
ชื่อวิทยาศาสตร์ Albifrons

lowres

ชื่อสามัญ Black ghost
knife fish

ชื่อไทย แบ็คฟอนด้อม
ชื่อวิทยาศาสตร์

Megalamphodus

melalopterus

ชื่อสามัญ Black phantoms

ชื่อไทย คองโก
ชื่อวิทยาศาสตร์

Phenacogrammus interruptus

ชื่อสามัญ Congo tetra

ชื่อไทย จาก่า จาก่า
ชื่อวิทยาศาสตร์ Chaca

chaca

ชื่อสามัญ Frogmouth
Catfish

ชื่อไทย ปลาแมวร่องไห้
ชื่อวิทยาศาสตร์ Platydoras

costatus

ชื่อสามัญ Costatus

ชื่อไทย ปลาแมวกระโดงสูง
ชื่อวิทยาศาสตร์ Synodontis

eupterus

ชื่อสามัญ Corydoras leopard

ชื่อไทย เลมอนเตตรา
ชื่อวิทยาศาสตร์
Hyphessobrycon
pulchripinnis
ชื่อสามัญ Lemon tetra

ชื่อไทย ปลาชีวข้างขวาน
ชื่อวิทยาศาสตร์ Rasbora
heterkomorpha
ชื่อสามัญ Red rasbora

ชื่อไทย เสือสูมาตรามุก
ชื่อวิทยาศาสตร์ Puntius
nigrofasciatus
ชื่อสามัญ Black ruby barb

ชื่อไทย ปลาเพนควิน
ชื่อวิทยาศาสตร์ Thayeria
boehlkei
ชื่อสามัญ penguintetra

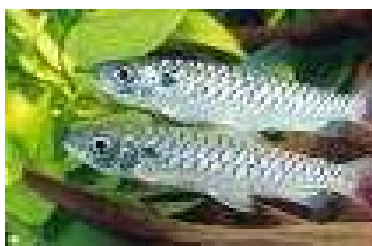
ชื่อไทย ปลาฟิงเกอร์
ชื่อวิทยาศาสตร์
Monodactylus sebae
ชื่อสามัญ Mono sebae

ชื่อไทย ปลาเทวดา
ชื่อวิทยาศาสตร์ Pterophyllum
Scalare
ชื่อสามัญ Angle, Scalaire

ชื่อไทย ปลามองควี่เซีย
ชื่อวิทยาศาสตร์
Moenkausia
sanctaefilomenae
ชื่อสามัญ -

ชื่อไทย ปลาฟิงเทล
ชื่อวิทยาศาสตร์ Chalceus
erythrurus
ชื่อสามัญ Tucan fish

ชื่อไทย ปลาบาร์บทอง
ชื่อวิทยาศาสตร์ Puntius sachsi
ชื่อสามัญ Gold Barb

ชื่อไทย ปลาเซเป้เตตรา
ชื่อวิทยาศาสตร์
Hyphessobrycon serpae
ชื่อสามัญ Serpae tetra

ชื่อไทย ปลานีออนแรมโบ
ชื่อวิทยาศาสตร์
Melanotaenia maccullochi
ชื่อสามัญ dwarf rainbow
neon

ชื่อไทย ปลาแพะสเตอร์ไบ
ชื่อวิทยาศาสตร์ Corydoras
sterbai
ชื่อสามัญ Corydoras Sterbay

ชื่อไทย ปลาแพะแพนด้า
ชื่อวิทยาศาสตร์ Corydoras
panda
ชื่อสามัญ Corydoras

ชื่อไทย ปลานีออนดำ
ชื่อวิทยาศาสตร์
Hyphessobrycon
herbertaxelrodi
ชื่อสามัญ Black Neon tetra

ชื่อไทย ปลาหัวทิ่ม
ชื่อวิทยาศาสตร์ Abramites
hypselonotus
ชื่อสามัญ Headstander

ชื่อไทย ปลาทอง
ชื่อวิทยาศาสตร์ Carasius
auratus
ชื่อสามัญ Gold fish

ชื่อไทย ปลาแบ็คแฟนตอม เตตรา
ชื่อวิทยาศาสตร์
Hyphessobrycon
megalopterus
ชื่อสามัญ Tetra Fantasma
Negro

ชื่อไทย ปลาเหรียญเงินลาย
ชื่อวิทยาศาสตร์ Selenotoca
multifasciata
ชื่อสามัญ silver scad

ชื่อไทย ปลาผีเสื้อจีน

ชื่อวิทยาศาสตร์

Sinogastromyzon wui

ชื่อสามัญ bony fishes

ชื่อไทย ปลาแรมแดง

ชื่อวิทยาศาสตร์

Papiliochromis ramirezi

ชื่อสามัญ -

ชื่อไทย ปลาจิ้งจอกจีน

ชื่อวิทยาศาสตร์

Epalzeorhynchus kallopterus

ชื่อสามัญ Flying fox

ผนวก ง

ขั้นตอนการส่งออกปลาสวยงาม

1. การเตรียมปลาสวยงามก่อนส่งออก

แหล่งที่จะได้ปลาสวยงามก่อนส่งออกมาจากหลายแหล่ง จากการเลี้ยงตามฟาร์มต่าง ๆ ที่ซื้อมาจากตลาดขายส่ง บางครั้งก็มาจากการจับจากธรรมชาติและนำมาพักก่อนที่จะนำมาขายให้แก่ผู้ส่งออก เนื่องจากปลาจากหลายแหล่งจึงมีความจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบปลาเหล่านั้นก่อนเพื่อป้องกันโรคที่อาจจะติดต่อเข้ามาในฟาร์มได้ โดยทางปฏิบัติแล้วมักจะมีบ่อหรือตู้แยกเลี้ยงปลาส่วนนี้ไว้ก่อนเพื่อเฝ้าดูอาการผิดปกติที่อาจจะเกิดในช่วงระยะเวลา 1-2 สัปดาห์ ถ้าพบว่ามีอาการผิดปกติจะดูแลรักษาจนกว่าปลาจะปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ถ้าปลาไม่มีอาการผิดปกติใด ๆ จะเก็บปลานั้นไว้อีก 2-3 สัปดาห์ เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพของปลาก่อนส่งออก ดังนั้นบริษัทส่งออกส่วนใหญ่จึงจำเป็นที่จะต้องมีบ่อ ถัง หรือตู้ปลาเป็นจำนวนมากเพื่อที่จะใช้ในการรวบรวมปลาก่อนส่งออกและยังใช้เพื่อตรวจสอบให้มั่นใจว่าปลอดโรคก่อนส่งออกด้วย ขั้นตอนในการเตรียมปลาก่อนการส่งออกนั้น วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ควรจะมีคุณภาพดี มีการดูแลในเรื่องของความสะอาดเป็นอย่างดี ควรมีพื้นที่มากเพียงพอในการวางตู้หรือถังเพื่อใช้ในการพักปลา ควรจะมีการคัดเลือกปลาให้มีขนาดต่าง ๆ ตามความต้องการของตลาด หรือคัดแยกเพศ นอกจากนี้ควรจะมีสถานที่สำหรับการคัดเลือกปลาที่สามารถใช้งานได้สะดวกในบริเวณที่สะอาด และมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ

2. ขั้นตอนในการเตรียมปลาก่อนการขนส่ง

ก่อนที่จะบรรจุปลาลงในถุงอาจมีการใช้สารเคมีบางชนิด เพื่อควบคุมและกำจัดปรสิต ต้องมีการตรวจสอบโรคและปรสิตของปลาอย่างน้อย 1 สัปดาห์ ก่อนจำหน่ายปลา

ปลาที่เตรียมจะส่งขาย ควรนำมาพักไว้ในถังเพื่อแยกประเภท ขนาด และเพศ ถ้าเป็นไปได้ควรตรวจสอบโรคและปรสิตอีกครั้ง สำหรับพักปลาควรมีน้ำและการให้อาการอย่างเพียงพอ นอกจากนั้นยังควรเติมเกลือแกงลงในถังพักนี้ด้วย โดยเติมให้น้ำมีค่าความเข้มข้นประมาณ 0.2-1 เปอร์เซ็นต์แล้วแต่ชนิดของปลา สารละลายเกลือแกงจะช่วยสร้างสภาวะไอโซโทนิก (isotonic) ทำให้ความเข้มข้นของเกลือแร่ในร่างกายปลาและภายนอกมีค่าใกล้เคียงกัน จะมีประสิทธิภาพในการลดความเครียดและกระตุ้นให้ปลาสรางเมือกขึ้นมาหุ้มตัวเอง ช่วยในการป้องกันการติดเชื้อหรือปรสิตในช่วงที่ปลาอ่อนแอ

ฝึกให้ปลาอยู่ในสภาพที่หนาแน่นก่อนที่จะส่งปลาออก มีการลดปริมาณอาหารที่ให้ในบางกรณีมีการลดอุณหภูมิ ปลาเมืองร้อนอุณหภูมิที่เหมาะสมในการลำเลียงประมาณ 15-18 องศาเซลเซียส โดยทั่วไปถ้าเป็นไปได้เพื่อให้ปลาคู้เคยกับสภาพของการลำเลียง

ควรงดให้อาหารอย่างน้อย 2 วัน แต่ไม่ควรเกิน 5 วัน ขึ้นอยู่กับชนิดของปลาดังตัวอย่างเช่น ปลาที่ออกลูกเป็นตัว ได้แก่ ปลาหางนกยูง ปลาสอด ปลาแพลงก์ตอน ปลาหมอสี ให้อาหารอย่างน้อย 2 วัน ในขณะที่ปลาทองและปลาแพะ (Corydoras) ควรงดอาหารอย่างน้อย 4 วัน ควรจะดูสิ่งขับถ่ายของปลาออกจากถังพักวันละ 1-2 ครั้ง เพื่อป้องกันไม่ให้ปลากินสิ่งขับถ่ายที่ตกค้าง การที่ไม่มีสิ่งขับถ่ายอยู่ในถังพักเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่า ปลานั้นมีความพร้อมที่จะนำไปนับแยกประเภท เพื่อการขนส่งได้แล้ว

การแยกประเภทของปลาและนับจำนวนเพื่อบรรจุลงถุง โดยแบ่งตามคุณภาพของปลาและเก็บปลานั้นไว้ในตู้เลี้ยงหรือถังเลี้ยง ภาชนะใช้สำหรับบรรจุปลาก่อนการขนส่งควรมีน้ำและอากาศอย่างเพียงพอ ควรมีการเปลี่ยนถ่ายน้ำวันละ 4 ครั้ง ภาชนะที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการเตรียมการขนส่ง ควรมีข้อต่อที่ทำให้สามารถลดปริมาตรลงได้เท่ากับปริมาตรที่ใช้ขณะขนส่งทั้งปลาและน้ำสามารถบรรจุลงสู่ถุงที่ใช้ในการขนส่งได้ทันที ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดเวลาและลดความเสียหายจากการขนส่งได้

อุปกรณ์อื่น ๆ ที่อาจจะบรรจุเพิ่มเติมลงไป ได้แก่ ถุงน้ำแข็ง หรือ ถุงฮีทแพค ควรจะเตรียมการให้พร้อมหากมีความจำเป็นต้องใช้ จากนั้นจะนำไปบรรจุลงในกล่องโฟมพร้อมกัน ถุงปลาจะบรรจุอากาศและออกซิเจนบริสุทธิ์เข้าไปและปิดปากถุงให้แน่นป้องกันการรั่วไหลของออกซิเจน

ปัจจุบันนี้มีการเติมสารเคมีหลายชนิดลงไปในน้ำที่ใช้เพื่อการขนส่ง จุดประสงค์เพื่อลดความเครียดและเพิ่มอัตราการรอดของปลา สารเคมีที่นิยมใช้โดยทั่วไปแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้ กลุ่มยากล่อมประสาท (sedatives) สารที่ใช้ในการควบคุมคุณภาพน้ำ (water quality stabilizer) และกลุ่มยาปฏิชีวนะ (antibiotic) กลุ่มยากล่อมประสาทที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย คือ ควินอลิน (quinaldine) หรือควินอลินซัลเฟต (quinaldine sulfate) และไตรครีโนมีทรานซัลโฟเนต หรือเอ็มเอส 222 (tricaine methanesulfonate or MS 222) โดยควินอลินใช้ที่ความเข้มข้น 25 พีพีเอ็ม (25 กรัมต่อน้ำ 1,000 ลิตร หรือ 25 มิลลิกรัมต่อน้ำ 1 ลิตร) ในขณะที่เอ็มเอส 222 ใช้ที่ความเข้มข้น 60-70 พีพีเอ็ม สารประกอบเหล่านี้จะช่วยลดการทำงานของขบวนการเผาผลาญในร่างกายของปลา ดังนั้นจะช่วยป้องกันการบาดเจ็บของปลาที่เกิดจากการกระโดดหรือการเสียดสีระหว่างปลาในถุงด้วย สารที่ใช้ในการควบคุมคุณภาพน้ำให้คงที่ประกอบด้วย ฟอสเฟต (phosphate)

buffers) ใช้ตามที่ระบุในฉลาก ซีโอไลต์ (zeolite) เพื่อกำจัดแอมโมเนีย ปริมาณที่ใช้ 20 กรัมต่อลิตร หรือแอคติเวตเต็ดคาร์บอน (activated Carbon) ปริมาณที่ใช้ 20 กรัมต่อลิตร น้ำแข็งหรือฮีทแพ็คเพื่อรักษาระดับของอุณหภูมิให้เปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด เกือบเท่ากับความเข้มข้น 5-10 พีพีที (5-10 กิโลกรัมต่อน้ำ 1,000 ลิตร) เพื่อทำให้น้ำมีสถานะเป็นไอโซโทนิก (isotonic) เกิดความสมดุลระหว่างน้ำภายนอกและภายในร่างกายของปลา นอกจากนี้ยังมีการใช้สารจำพวก คีเลตติ้งเอเจนต์ (chelating agents) บัฟเฟอร์ (buffers) สารกำจัดแอมโมเนียหรือคลอรีน และยาปฏิชีวนะบางตัวร่วมกัน ซึ่งสามารถตรวจสอบการใช้สารเหล่านี้ได้จากฉลากที่ระบุข้างกล่อง

การใช้ยาปฏิชีวนะเป็นวิธีที่ต้องควบคุมตามกฎหมายซึ่งการใช้ควรพิจารณาอย่างรอบคอบเป็นพิเศษเพื่อเป็นการป้องกันการดื้อยา ยาปฏิชีวนะชนิดที่นิยมใช้กันอย่างกว้างขวางสำหรับการขนส่งปลาและการรักษาด้วยยาก่อนจับขาย ได้แก่ ออกซิเตตราซัยคลิน (oxytetracycline) ความเข้มข้น 5-20 พีพีเอ็ม และยาเหลือง (acriflavine) ความเข้มข้น 3-10 พีพีเอ็ม นอกจากนี้มียาปฏิชีวนะบางตัวที่กำลังนิยมใช้คือ กลุ่มยาซัลฟามัยซิน หรือออกโซลิโนน เนื่องจากแบคทีเรียสามารถที่จะต่อต้านหรือดื้อยาปฏิชีวนะชนิดอื่นที่เคยมีการใช้มาก่อน

3. การบรรจุ

วิธีการสำหรับขนส่งปลาสวยงาม ปลาจะถูกบรรจุลงในถุงพลาสติกซึ่งเดิมออกซิเจนบริสุทธิ์และรัดด้วยหนังยางหรืออาจใช้เครื่องจักรที่มีอุปกรณ์หนีบปากถุงก็ได้ โดยจะบรรจุลงในลักษณะที่หลวม ๆ เพื่อป้องกันการขยายตัวของอากาศในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของความดันอากาศเมื่ออยู่บนเครื่องบิน จากนั้นนำไปบรรจุในกล่องโฟมที่มีคุณสมบัติเป็นฉนวนโดยในกล่องโฟมนี้อาจบุด้านในด้วยหนังสือพิมพ์ก่อนก็ได้ จากนั้นเปิดกล่องใช้เทปใสปิดทับอีกครั้ง ขนาดและรูปร่างของถุงและกล่องเหล่านี้ รวมทั้งฉนวนกันความร้อนได้มีการใช้กันอย่างแพร่หลาย ตัวอย่างเช่น ถุงที่มีกันถุงเป็นรูปสี่เหลี่ยมนี้ได้ใช้ประโยชน์จากพื้นที่ผิวได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด การใช้ถุงแบบมีรอยจีบจะช่วยทำให้ได้ปริมาณออกซิเจนที่สัมผัสกับผิวหน้าน้ำได้มากขึ้น และยังช่วยลดผลกระทบที่เกิดจากความแออัดของการใช้พื้นที่ภายในกล่อง การวางถุงในกล่องอย่างเหมาะสม จะช่วยลดความแออัดของปลาที่เกิดในบริเวณมุมถุง การบรรจุอากาศแบบเต็มถุงจะสามารถใช้พื้นที่ทั้งกล่อง ในขณะที่การบรรจุอากาศแบบครึ่งถุงจะบรรจุได้ 2 ถุงต่อกล่อง และการบรรจุอากาศแบบหนึ่งส่วนสี่ สามารถบรรจุได้ 4 ถุงต่อกล่อง อย่างไรก็ตามขึ้นอยู่กับระยะทางที่จะต้องขนส่ง ผู้ส่งออกในประเทศย่านเอเชียโดยทั่วไปจะใช้ถุงที่ผลิตมาจากพลาสติกและจะใช้ความร้อนปิดผนึกที่ปลายอีกด้านหนึ่งของถุง ดังนั้นลักษณะของถุงจึงเป็นถุงที่มีตะเข็บด้านเดียว เรียกถุงแบบนี้ว่า pillow bags ใช้ในธุรกิจเนื่องจากเมื่อผู้ใช้เติมลมเข้าไปในถุง จะได้ถุงที่มีลักษณะ

เป็นทรงกลม และช่วยเพิ่มพื้นที่ผิวของน้ำให้มากขึ้นในขณะขนส่ง ขนาดของถุงที่ใช้อาจมีขนาดแตกต่างกันตั้งแต่ 7.5 x 17.5 เซนติเมตร ซึ่งนิยมใช้บรรจุปลาแบบตัวเดียวต่อหนึ่งถุง ถุงขนาด 35 x 65 เซนติเมตรบรรจุปลาขนาดเล็กที่มีจำนวนมาก ถุงที่มีขนาดใหญ่สามารถบรรจุน้ำได้ 5-7 ลิตร โดยมีอัตราส่วนของปริมาตรน้ำ : ปริมาตรออกซิเจน เท่ากับ 35 : 65 หรือ 20 : 80 สามารถบรรจุปลาได้ 200-500 ตัวต่อถุง โดยน้ำหนักรวมต่อถุงไม่ควรเกิน 20 กิโลกรัม

ชนิดและรูปแบบของกล่องที่ใช้สำหรับบรรจุปลาในธุรกิจปลาสวยงามมีความหลากหลาย ผู้ส่งออกส่วนใหญ่จะนิยมใช้กล่องที่หาซื้อได้จากแหล่งที่รู้จักเพื่อใช้ในการบรรจุปลาเพื่อการส่งออกตามความต้องการกล่องที่ใช้เพื่อการส่งออก โดยทั่วไปแล้วจะสามารถนำกล่องที่ได้รับนั้นกลับมาใช้ใหม่อีกครั้ง การบรรจุปลาสวยงามจากประเทศแถบเอเชียพบว่า ขนาดของกล่องที่ใช้มีขนาด 42 x 60 x 30 เซนติเมตร และขนาด 38 x 49 x 38 เซนติเมตร กล่องทั้งสองขนาดสามารถบรรจุได้อย่างน้อย 4 ถุง ด้านนอกของกล่องจะเขียนว่า ทรอปิคอล (Live tropical Fish) กล่องที่นิยมใช้มี 2 ประเภท คือกล่องโฟมและกล่องกระดาษ

จำนวนปลาที่บรรจุในถุงจะขึ้นอยู่กับจำนวนเวลาในการขนส่งจากประเทศต้นทางถึงประเทศปลายทาง ซึ่งอาจใช้เวลาตั้งแต่ 48-72 ชั่วโมง ในบางครั้งมีการบรรจุปลาเกินจำนวน โดยที่ปลาวางไข่จะบรรจุเกินจำนวนประมาณ 5% ขณะที่ปลาจำพวกออกลูกเป็นตัวจะบรรจุเกินจำนวนประมาณ 10% ส่วนปลาที่มีราคาแพง เช่น ตระกูลปลาหมอสี จะไม่มีการบรรจุเกินจำนวน ปลาที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งมีหนามหรือเกล็ดที่แหลมคม ควรจะบรรจุไว้ในถุง 2 ชั้น เพื่อลดความเสี่ยงอันจะเกิดจากการโดนครีบแทงถุงและอาจเกิดการรั่วไถ่ได้ การบรรจุปลาจำนวนมากเกินไป จะเป็นการเพิ่มความเสี่ยงที่อาจเกิดได้กับปลา

4. การพิจารณาค่าระวางขนส่ง

สิ่งที่ควรพิจารณาอย่างถี่ถ้วนในการส่งออกปลาสวยงาม ควรมุ่งเน้นที่ตารางการบินและวิธีการที่สายการบินใช้ในการขนส่งผู้ส่งออกจำเป็นต้องทราบว่า มีการเคลื่อนย้ายปลาไปยังเครื่องบินลำอื่นก่อนถึงจุดหมายปลายทางหรือไม่ ข้อมูลกำหนดการล่วงหน้าของจุดหมายปลายทางที่แน่นอน และพื้นที่ของระวางขนส่งที่มีอยู่ โดยเปรียบเทียบกับสายการบินอื่น นับเป็นสิ่งที่จำเป็นเนื่องจากผู้ขนส่งจะมีการเปลี่ยนแปลงความต้องการและเวลาในรอบปี สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก่อนส่งออก ได้แก่ ชั่วโมงการขนส่งรวมจากสถานีต้นทางถึงสถานีปลายทาง โดยนับเวลาตั้งแต่ที่ถุงถูกผนึก การเคลื่อนย้ายสินค้าในระหว่างการเดินทางจำเป็นต้องทราบว่าได้มีการควบคุมอุณหภูมิของบรรจุภัณฑ์ที่ขนส่งหรือไม่ โดยเฉพาะในช่วงฤดูหนาวควรคำนึงถึงความเป็นอยู่ของปลาเป็นอันดับแรก สำนักงานของสายการบินซึ่งเป็นเจ้าของระวางขนส่งได้มีการแจ้งให้ลูกค้า

ทราบ เกี่ยวกับการมาถึงของสินค้าหรือไม่ หากสินค้าที่ส่งไปถึงในช่วงที่ไม่ใช่ชั่วโมงทำงานปกติ จะก่อให้เกิดความล่าช้าอันเนื่องมาจากการตรวจสอบสินค้าหรือไม่

5. ขั้นตอนในการรับสินค้าที่มาจากทางขนส่ง

สภาพของสินค้าที่ส่งมาถึงจุดหมายปลายทางเป็นสิ่งที่ควรคำนึง เนื่องมาจากในระหว่างการขนส่งเป็นระยะทางไกล ๆ หรือในกลุ่มของสินค้าที่มีความล่าช้า เนื่องมาจากการขนส่ง เพราะปลาเหล่านี้อาจจะได้รับผลกระทบ จากการที่อยู่ในสภาพที่มีแอมโมเนียมากเกินไป การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิอย่างกะทันหันหรือปัญหาอื่น ๆ ผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีความรู้ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเคมีและกายภาพที่เกิดขึ้น เนื่องจากขบวนการเมตาบอลิซึมของปลา ที่เกิดขึ้นระหว่างการขนส่งปลาจะใช้ออกซิเจนและปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์และไนโตรเจนในรูป แอมโมเนีย ค่าแอมโมเนียทั้งหมด (total ammonia) ประกอบด้วย 2 รูป คือ แอมโมเนีย (ammonia, NH_3) เป็นพิษกับปลา และแอมโมเนีย ammonium ion (NH_4) ไม่เป็นพิษกับปลา กล่าวคือถ้ามีค่าความเป็นกรดเป็นด่างสูงและมีอุณหภูมิสูง ค่าของแอมโมเนียจะมีมาก ซึ่งเป็นอันตรายกับปลาสูง เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าแอมโมเนียไม่สามารถทำการตรวจวัดได้โดยตรง แต่เราสามารถทำนายความเข้มข้นได้จากปริมาณของแอมโมเนีย (NH_4) ที่อุณหภูมิและค่าความเป็นกรดเป็นด่างนั้น

เมื่อปลาไปถึงจุดหมายปลายทางแล้ว ก่อนจะปล่อยปลาออกจากถุง ควรระมัดระวัง ความแตกต่างของอุณหภูมิและค่าความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำที่ใช้ในการขนส่งกับน้ำใหม่ เนื่องจากว่าในขณะที่ปลาอยู่ในถุงปลาจะใช้ออกซิเจนและขับถ่ายคาร์บอนไดออกไซด์ออกมา ทำให้เกิดการสะสมของคาร์บอนไดออกไซด์ เมื่อมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นจะมีผลทำให้ค่าความเป็นกรด และเป็นด่างในถุงลดลงไปด้วย ในขณะเดียวกันปลามีการขับถ่ายของเสียออกมาในรูปของ แอมโมเนียซึ่งเป็นอันตรายกับปลาในถุง บางครั้งเป็นอันตรายจนทำให้ปลาในถุงตายหมดได้ ดังนั้น ในการที่บรรจุปลาเป็นจำนวนมากเพื่อลดต้นทุนการขนส่ง อาจจะเป็นผลเสียหากได้ถ้าปลาที่ขนส่ง นั้นตาย

สำหรับการปรับสภาพของปลาให้เข้ากับสภาพน้ำใหม่ คือการลอยถุงพลาสติกที่ปิดสนิทในถังหรือตู้ที่ใช้สำหรับรับปลา ใช้เวลาประมาณ 5-15 นาที และรอจนกระทั่งอุณหภูมิของน้ำ ในถุงกับน้ำใหม่มีค่าเท่ากัน ถ้าเป็นไปได้ควรจะมีการตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าของ อุณหภูมิและค่าความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำในถุงและน้ำใหม่ ข้อควรระวังอย่างหนึ่งคือถ้าน้ำใหม่ มีค่าอุณหภูมิสูงและค่าความเป็นกรดเป็นด่างสูงต้องยิ่งเพิ่มความระมัดระวัง เพราะจะทำให้ แอมโมเนียที่อยู่ในถุงเพิ่มขึ้นได้อย่างรวดเร็ว เมื่อปล่อยปลาลงในน้ำใหม่แล้ว อาจจะเต็มเกลือก

เพื่อลดความเครียดลงไปใต้น้ำใหม่ และควรมีการตรวจสอบปลาเพื่อหาปรสิตภายนอกหรือโรคที่อาจติดมากับปลาเมื่อเปิดถุงออก ค่อย ๆ ปล่อยลงในน้ำใหม่ โดยทั่วไปถุงที่ใช้ในการขนส่งปลาเรียบร้อยแล้วจะถูกทำลายทันทีเป็นการป้องกันโรคและปรสิตเข้าสู่ระบบการเลี้ยงได้

ในกรณีที่ถุงถูกเปิดก่อนหน้านี้มีผลทำให้คาร์บอนไดออกไซด์ในน้ำที่ใช้ขนส่ง จะแพร่กระจายสู่บรรยากาศ ส่งผลให้ค่าความเป็นกรดเป็นด่างน้ำที่ใช้ขนส่งเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ควบคู่ไปกับปริมาณแอมโมเนียที่เป็นพิษ ซึ่งสามารถทำให้ปลาเกิดความเครียด และร้ายแรงจนอาจทำให้ปลาตายได้ การเติมน้ำลงไปใถ่เปิดจะเป็นการเพิ่มความเครียดแก่ปลา หากน้ำที่เติมลงไปใหม่มีค่า pH และอุณหภูมิที่สูง

ผนวก จ

ระเบียบกรมประมง

ระเบียบกรมประมง

ว่าด้วยการยื่นคำขอและการออกหนังสือรับรองสัตว์น้ำที่มีได้อยู่ในบัญชีทำยอนุสัญญาว่าด้วย

การค้า

ระหว่างประเทศซึ่งชนิดของสัตว์ป่าและพืชป่าที่กำลังจะสูญพันธุ์ (CITES)

พ.ศ.2547

.....

โดยที่ระเบียบกรมประมงว่าด้วยการยื่นคำขอหนังสือรับรอง CITES พ.ศ.2532ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีความไม่ชัดเจนในเรื่องขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติงานซึ่งไม่สอดคล้องกับนโยบายและสถานการณ์ในปัจจุบันอีกทั้งชื่อของระเบียบฉบับดังกล่าวยังอาจก่อให้เกิดความสับสนต่อผู้ยื่นคำขอหนังสือรับรอง เนื่องจากปัจจุบันการออกหนังสือรับรองเป็นการรับรองให้แก่ผู้ส่งออกเฉพาะสัตว์น้ำที่มีได้มีชื่อระบุอยู่ในบัญชีทำยอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดของสัตว์ป่าและพืชป่าที่กำลังจะสูญพันธุ์ (CITES) เท่านั้น แต่สำหรับสัตว์น้ำที่มีชื่อระบุไว้ในบัญชีทำยอนุสัญญาดังกล่าวนั้น ได้มีกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 กำหนดการออกใบอนุญาตสำหรับการนำเข้า ส่งออก นำผ่าน เป็นการเฉพาะแล้ว ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปด้วยความรวดเร็ว และมีความชัดเจนทั้งต่อเจ้าหน้าที่และประชาชนผู้มาใช้บริการ จึงสมควรให้มีการปรับปรุงระเบียบกรมประมงดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ.2545 อธิบดีกรมประมงจึงออกระเบียบกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาปฏิบัติราชการ

ชกการสำหรับการยื่นคำขอหนังสือรับรองสัตว์น้ำที่มีได้อยู่ในบัญชีทำอนุสัญญา CITESไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมประมงว่าด้วยการยื่นคำขอและการออกหนังสือรับรองสัตว์น้ำที่มีได้อยู่ในบัญชีทำอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดของสัตว์ป่าและพืชป่าที่กำลังจะสูญพันธุ์(CITES) พ.ศ.2547”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบกรมประมงว่าด้วยการยื่นคำขอหนังสือรับรอง CITES พ.ศ.2532

ข้อ 4 ในระเบียบนี้ “ผู้ยื่นคำขอ ” หมายความว่า ผู้ส่งออกสัตว์น้ำ ซากของสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำไปนอกราชอาณาจักร “ สัตว์น้ำ ” หมายความว่า สัตว์น้ำมีชีวิต ซากของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ “ อนุสัญญา CITES ” หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดของสัตว์ป่าและพืชป่าที่กำลังจะสูญพันธุ์ “ หนังสือรับรอง ” หมายความว่า หนังสือรับรองสัตว์น้ำที่มีได้อยู่ในบัญชีทำ

อนุสัญญา CITES ซึ่งผู้รับรองออกให้เพื่อรับรองว่าสัตว์น้ำ ซากของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรนั้นมีใช้ชนิดที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญา CITES

“ เจ้าหน้าที่ ” หมายความว่า ข้าราชการและลูกจ้างสังกัดกรมประมงที่ปฏิบัติงานในสำนักบริหารจัดการด้านการประมง

“ ผู้รับรอง ” หมายความว่า อธิบดีกรมประมงหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมประมงมอบหมาย

ข้อ 5 ให้ผู้ที่ประสงค์จะขอรับหนังสือรับรอง ยื่นคำขอได้ที่ส่วนอนุญาตและจัดการประมง สำนักบริหารจัดการด้านการประมง กรมประมง พร้อมแนบเอกสารหลักฐาน ดังนี้

(1) สำเนาใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (อนุญาต 6) (ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาต)

(2) ใบสั่งสินค้า(Order) หรือใบกำกับสินค้า (Invoice) (ถ้ามี) 88

(3) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ยื่นคำขอในกรณีเป็นบุคคลธรรมดา

(4) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน ซึ่งมีอายุไม่เกิน 90 วัน นับแต่วันที่ออกหนังสือรับรอง พร้อมทั้งเอกสารแสดงวัตถุประสงค์ของบริษัท

(5) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านของกรรมการผู้จัดการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท หรือของห้างหุ้นส่วนผู้จัดการ แล้วแต่กรณี ในกรณีเป็นนิติบุคคล

(6) กรณีมอบอำนาจให้ผู้อื่นมายื่นคำขอและดำเนินการแทน ต้องแนบ (ก) หนังสือมอบอำนาจ(ข) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้รับมอบอำนาจในการยื่นคำขอตามวรรคแรกให้ผู้ยื่นคำขอส่งมอบตัวอย่างสัตว์น้ำที่จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักรแก่เจ้าหน้าที่เพื่อนำไปตรวจสอบคำขอรับหนังสือรับรอง ให้ใช้แบบ รม1

ข้อ 6 เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอและเอกสารหลักฐานแล้ว หากเห็นว่าไม่ครบถ้วน ถูกต้องให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ ภายใน 1 วันนับแต่วันรับคำขอพร้อมคืนคำขอและเอกสารหลักฐานในกรณีที่คำขอและเอกสารหลักฐานครบถ้วนถูกต้องให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบชนิดพันธุ์ของสัตว์น้ำที่ได้ยื่นขอหนังสือรับรองนั้น หากผลปรากฏจากการตรวจสอบว่า สัตว์น้ำนั้นมีไซชนิดพันธุ์ ที่ระบุชื่ออยู่ในบัญชีท้ายอนุสัญญา CITES ให้เจ้าหน้าที่เสนอผลการตรวจสอบแก่หัวหน้าหน่วยงานของตนเพื่อพิจารณาเสนอผู้รับรองออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ยื่นคำขอภายใน 3 วันทำการนับแต่วันรับคำขอ เว้นแต่เป็นการตรวจสอบตามข้อ 7 ให้ผู้รับรองออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ยื่นคำขอภายใน 2 วันทำการนับแต่วันได้รับผลการตรวจสอบในกรณีผลการตรวจสอบตามวรรคแรกปรากฏว่าสัตว์น้ำที่มีการยื่นขอหนังสือรับรองเป็นชนิดพันธุ์สัตว์น้ำที่ระบุอยู่ในบัญชีท้ายอนุสัญญา CITES ให้เจ้าหน้าที่แจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน 2 วันทำการนับแต่วันรับคำขอ เว้นแต่เป็นการตรวจสอบตาม ข้อ 7 ให้เจ้าหน้าที่แจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน 1 วันทำการนับแต่ได้รับผลการตรวจสอบหนังสือรับรอง ให้มีอายุ 90 วัน นับแต่วันออกหนังสือรับรองหนังสือรับรอง ให้ใช้ตามแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ 7 ในการตรวจสอบชนิดพันธุ์สัตว์น้ำตามข้อ 6 หากเจ้าหน้าที่ไม่อาจจะระบุได้โดยแน่ชัดว่าชนิดพันธุ์ของสัตว์น้ำนั้นเป็นชนิดพันธุ์ใด ให้ส่งตัวอย่างสัตว์น้ำนั้นไปยังสำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด ในกรณีเป็นสัตว์น้ำจืด และส่งไปยังสำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล ในกรณีเป็นสัตว์ทะเล เพื่อตรวจสอบชนิดพันธุ์ของสัตว์น้ำนั้นให้สำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดและสำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล แล้วแต่กรณีที่ได้รับตัวอย่างสัตว์น้ำตามวรรคแรก ดำเนินการตรวจสอบชนิดพันธุ์ของสัตว์น้ำนั้นโดยเร็วและส่งผลการตรวจสอบชนิดพันธุ์ของสัตว์น้ำนั้นให้กับสำนักบริหารจัดการด้านการประมงภายใน 2 วันทำการนับแต่วันได้รับตัวอย่างสัตว์น้ำ

ข้อ 8 เมื่อสำนักบริหารจัดการด้านการประมงได้รับผลการตรวจสอบชนิดพันธุ์สัตว์น้ำจากสำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดหรือสำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในข้อ 6

ข้อ 9 ให้อธิบดีกรมประมงรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจพิจารณาหรือวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาอุปสรรคหรือข้อขัดข้องในการปฏิบัติตามระเบียบนี้คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมประมงให้เป็นที่สุด

ผนวก จ

ข้อกำหนดเงื่อนไขการนำเข้าสัตว์น้ำมีชีวิตเพื่อการควบคุมโรคเอสวีซีวี

ประกาศกรมประมง

เรื่อง สหรัฐอเมริกาคำหนดเงื่อนไขการนำเข้าสัตว์น้ำมีชีวิตเพื่อการควบคุม
โรคเอสวีซีวี

.....

ด้วยกระทรวงเกษตรของประเทศสหรัฐอเมริกา (The United State Department of Agriculture (USDA) ได้ออกกฎหมาย (Federal Register) ควบคุมโรคเอสวีซีวี (Spring viremia carp virus disease) เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2549 ให้การนำเข้าปลามีชีวิตชนิดที่ยอมรับการติดเชื้อไวรัสเอสวีซีวี รวมทั้งคัพภะของปลาและเซลล์เชื้อพันธุ์ จะต้องมียกสสาร Health Certificate ที่รับรองว่ามาจากฟาร์มที่อยู่ในระบบการเฝ้าระวังโรคเอสวีซีวี และมีการตรวจโรคตามที่แนะนำโดยองค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศหรือ OIE ซึ่งปลาชนิดที่อยู่ในข่ายต้องผ่านการรับรองตามกฎหมายฉบับนี้ ได้แก่ ปลาตะกรุดคาร์พ ปลาทอง โดยประเทศสหรัฐอเมริกาได้เริ่มกำหนดบังคับให้มีเอกสาร Health Certificate ตั้งแต่วันที่ 30 ตุลาคม 2549 เป็นต้นไป

ดังนั้น กรมประมงขอแจ้งให้ผู้ประกอบการส่งออกปลามีชีวิตไปประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะปลาในกลุ่มดังกล่าว จะต้องมาจากฟาร์มที่ขึ้นทะเบียนตามระเบียบกรมประมงว่าด้วย สถานที่เพาะเลี้ยงและรวบรวมสัตว์น้ำสำหรับการส่งออกเพื่อการเพาะเลี้ยง พ.ศ. 2547 และผ่านการตรวจเฝ้าระวังโรคระบาดสัตว์น้ำตามมาตรฐาน OIE ผู้ประกอบการสามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่สถาบันวิจัยสุขภาพสัตว์น้ำจืด สำนักวิจัยและพัฒนา ประมงน้ำจืด กรมประมง โทรศัพท์ 0 2579 4122 0 2579 6803 โทรสาร 0 2561 3993 e-mail aahri@dof.in.th